

Korståg mot jakten

Offra inte människors säkerhet i skogen.

Polisens korståg mot jakt och skytte fortgår oförtrutet och nu är siktet inställt på jaktstigar och fältskytte. Det vore ett hårt slag mot såväl jaktens kvalitet som idrottsrörelsen i stort.

Bakom detta hot ligger en process att förnya polisens föreskrifter. Och precis som tidigare har skett på exempelvis vapenlicensområdet tas varje chans att försvåra för laglydiga vapenägare.

Polisen hänvisar bland annat till att det förekommer mycket riskfyllt skytte på civila skjutbanor.

Men det är en lögn.

Polisen har varken olyckor eller tillbud att peka på för att rättfärdiga förändringen. De existerar nämligen inte.

En fältskyttestation eller en station på en jaktstig föreslås räknas som en tillfällig skjutbana och föreslås därmed behöva besiktigas inför tävling.

En kontrollant ska alltså åka till tävlingsplatsen, dokumentera stationernas konstruktion och skicka in till polisen. Ger polisen klartecken kan tävlingen genomföras.

Men dessa banor byggs av frivilliga på lediga timmar i nära anslutning till själva skyttet. Ofta tidigare samma dag, också för att inget ska kunna förstöras av exempelvis så kallade jaktsabotörer som börjat angripa skjutbanor.

Det kommer därmed inte att vara möjligt att få dem godkända. Reglerna innebär därmed ett praktiskt förbud mot dessa verksamheter.

Jaktstigar är ett bra exempel på hur det ideella Sverige hanterar ansvar.

Jägarna har själva ansvaret för att hålla en hög nivå på skyttet. Och ingen vill att den faktiska jakten ska vara första gången någon håller i ett skarpladdat vapen i skogen.

Det vore en säkerhetsrisk för alla. Jaktstigar innebär en möjlighet att få värdefull erfarenhet innan det är skarpt läge. De är en av anledningarna

Polisens ogina behandling av svenska jägare måste upphöra.

FOTO: JESSICA GOW/TT

till att så få dör i Sverige under jakten.

Om jaktstigar och fältskytte blir praktiskt omöjligt kommer det att övas ändå. Det är trots allt tillåtet att skjuta på egen jaktmark, något som säkerligen kommer att öka i ett sådant läge. Det riskerar att inte att vara lika säkert och det kommer inte att övas lika mycket, men det kommer att ske.

Pia Clerté, flerfaldig svensk mästare i dynamiskt gevär och hagel, varnar för att samma sak kommer att drabba det rörliga skyttet. Det bär sannolikhetens prägel.

Tjänstemännens avsky för dessa idrottsgrenar är väldokumenterad. Korståget mot jakt och skytte visar också hur rikspolischefens kansli fel-prioriterar i verksamheten.

Medan andra delar av polisen går på

”Tjänstemännens avsky för dessa idrottsgrenar är väldokumenterad.

knäna av resursbrist så har rättsheten uppenbarligen alldeles för mycket personal.

Annars skulle den inte ha tid att sitta och hitta på nya krångliga regler för laglydiga vapenägare medan exempelvis utredningar om vapensmuggling, våldtäkter och mord läggs på hög.

Allt detta sker, inte för säkerheten eller lagenligheten, utan för att en grupp tjänstemän inom polisen verkligen inte vill att privatpersoner ska äga eller använda vapen alls.

De är villiga att offra människors säkerhet i skogen för det.

Den uppenbara obalansen borde få rikspolischefen och justitieministern att agera.

Daniel Persson/SNB